

## கன்று ஈன்ற பின் சினைக்கு வருதல்

டாக்டர் தி. கோ. தேவநாதன்\*

பொதுவாக நாம் நமது பசுவோ எருமையோ கன்று ஈன்றவுடன் அதன் பால் உற்பத்தித் திறனில்தான் அதிகமாக அக்கரை காட்டுவோம். மற்றபடி அந்தப் பசுவோ எருமையோ கன்று போட்ட பிறகு சினைக்கு வருவதைப்பற்றியோ அப்படிச் சினைக்கு வந்த மாடுகளை இனச்சேர்க்கை செய்வதைப் பற்றியோ நாம் சிந்திப்பதில்லை. இதன் காரணத்தை எனக்குப் பழக்கமான விவசாய நண்பர்களைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் பசுவாக இருந்தாலும் எருமையாக இருந்தாலும் அது நல்ல முறையில் கன்று ஈன்றிருந்தால் கன்று ஈன்ற இரண்டாம் மாதம் முதல் சினைக்கு வரும். அப்படி வரும் மாடுகளை இனச்சேர்க்கை செய்தால் அந்த மாடுகள் கருவுற்று வீரெனிலேயே பால் மறத்து விடும். அதனால் பண்ணைத் தொழிலில் நட்டம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். இது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறுபட்ட கருத்தாகும்.

ஏனென்றால் ஒரு கலப்பின மாடு கன்று ஈன்ற நாளிலிருந்து அதிகபட்சம் 10 முதல் 12 மாதம் வரை பால் கொடுக்கலாம். இம் மாடுகள் கொடுக்கும் பால் அளவு குறைந்த பிறகு இனச்சேர்க்கை செய்தால் அம்மாடுகள் பால் கொடுக்காமல் சினையுற்று இருக்கும் காலம் அதிகமாக இருக்கும். இதனால் அவைகளின் பராமரிப்புச் செலவும் அதிகமாகிப் பண்ணையில் லாபம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். மேலும் ஒரு மாடு ஒரு கன்றை மட்டும் ஈனுவதோடு தன் வாழ்காளை முடித்துக் கொள்வதில்லை. நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்ட மாடு 8 லிருந்து 10 கன்று வரை கன்று ஈனக்கூடிய திறன் படைத்தது. கன்று ஈன்றால்தான் பால் உற்பத்தியாகும் என்பதும் மேலும் இன்றைய கன்றுதான் நாளைய பால் தரும் பசு என்பதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். ஒரு பசுவின் தரத்தை நிர்ணயிக்கும் போது அதனுடைய பால் உற்பத்தித் திறனை மட்டும் அளவு

\*துணைப் பேராசிரியர், சிக்கசையில் துறை  
காந்தட மகுத்துவக் கல்லூரி, சென்னை-600 007.

கோலாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அந்த பசு, 1. வருடத்திற்கு ஒரு கன்று ஈனக் கூடியதா, 2. கன்று ஈன்றதிலிருந்து 120 நாட்களுக்குள் சினைப்பிடிக்கக் கூடிய தகுதி உள்ளதா, 3. ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை இனச்சேர்க்கை செய்தாலே சினைப்பிடிக்கக்கூடிய தகுதி இருக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரு கன்றுக்கும் மற்றொரு கன்றுக்கும் இடைவெளி குறையும். நிறைய கன்றுகளை அந்த மாட்டில் இருந்து பெறமுடியும். ஆனால் அதிகப்பட்சப் பால் உற்பத்தியாவதோடு இல்லாமல் பண்ணை லாபமும் அதிகரிக்கும். மாடுகளும் தற்காலிக மலட்டுத் தன்மையால் பாதிக்கப்பட மாட்டாது. இவையாவும் நடைமுறையில் வர வேண்டும் என்றால் கன்று ஈன்ற பிறகு வரும் சினை முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பொதுவாகக் கன்று ஈன்றவுடன் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப் பட்டுப் பசுராசரியாக 45 நாட்களிலிருந்து 60 நாட்களுக்குள்ளாகவும் எருமையாக இருந்தால் 60 நாட்களிலிருந்து 90 நாட்களுக்குள்ளாகவும் சினைக்கு வரும். இதற்கு இடைப்பட்ட நாட்களில் அதாவது கன்று ஈன்றதிலிருந்து சினைக்கு வரும் காலம் வரையில் கருப்பை யிலும் சூலகத்திலும் பல மாறுதல்கள் நடைபெறுகின்றன.

கன்று ஈன்றவுடன் சூலகத்திலுள்ள வெளிர் மஞ்சள் நிறத்தில் உள்ள அமைப்பு செயலிழந்து படிப்படியாக மறையத் தொடங்குகிறது. அச்சமயம் சூலகம் சினைப் பருவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய கணநீர்களையும், சினை முட்டையையும் தயார் செய்கின்றன. இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட சினை முட்டைகளை ஒரு காலகட்டம் வரையில் சரியான முறையில் வெளிப்படுவது இல்லை. கணநீர்களும் போதிய அளவில் சுரக்கப்படாமல் சினைத் தருணம் அதற்குரிய அறிகுறிகளோடு பசுவிலோ எருமையிலோ தோன்றுவதில்லை. இதனை "அமைச் சினைத் தருணம்" என்று கூடச் சொல்லலாம். இத்தகைய மாற்றங்கள் 14 நாட்களிலிருந்தும் எருமைகளில் 22-லிருந்து 27 நாட்களுக்குள்ளாகவும் நடைபெறும். இதனைக் கால்நடை மருத்துவர்கள் அம்மாடுகளைப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தும்பொழுது அறிவர். மேலும், இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் கருப்பையானது சற்றேறக் குறைய தான் முன்பிருந்த நிலையை அடையும்பொழுது சுருங்கத் தொடங்கும் முதலில் வேகமாகவும் பிறகு மெதுவாகவும் சுருங்குகிறது. பசுக்களில் 40 நாட்களிலிருந்து 45 நாட்களிலும், எருமைகளில் 30 நாட்களுக்குள்ளாகவும் கருப்பை சுருங்கித் தான் முன்பிருந்த நிலையை அடையும். அப்படிச் சுருங்கும்போது கருப்பையினுள் கன்று ஈன்றவுடன் மஞ்சரியிருக்கும் கருப்பை நிரையும், கன்றின் சினைக் காலக் கழிவுகளையும் வெளியே தள்ளுகிறது. இது கன்று போட்டவுடனே சிவப்பு நிறத்தில் தண்ணீர் போன்று அதிகளவில் பசுவின் பிறப்பு உறுப்பிலிருந்து வெளியே வரும். இது நாளடைவில் அளவில் குறைந்து கொண்டே

வரும். இதை “அழுக்கு அடித்தல்” என்று சொல்வார்கள். கன்று ஈன்ற 9-ம் நாளிலிருந்து இரத்தம்போல் இவ்வழுக்கு வெளிப்படும். இதை ‘ரத்த முடை’ என்று சொல்வார்கள். இது இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய மாற்றம்தான். இதற்குக் காரணம் கருப்பையில் சினைக் காலத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட திசுக்களைக் கழிவு நீக்கம் செய்வதால் ஏற்படுவதே ஆகும். இறுதியாகக் கண்ணாடி போன்ற வழுவழுப்பான அழுக்குபோல் திரவம் வெளிப்படும். இவையாவும் நன்கு பராமரிக்கப்பட்ட ஈனு காலத்தில் எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லாமல், சுகப்பிரசவம் ஆன மாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஆகும். இத்தகைய மாடுகள் நான் முன்பு சொன்னபடி கன்று ஈன்ற 45 நாட்களிலிருந்து சினைக்கு வர ஆரம்பித்துவிடும். அதற்கான சினைக்கால அறிகுறிகளையும் நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்தும்.

ஆனால் எவ்வாறு நமது கையில் இருக்கின்ற வீரல்கள் எல்லாம் ஒரே அளவாக இல்லையோ, அதேபோல் சில மாடுகள் பல்வேறு காரணங்களால் சன்று ஈன்ற பின் குறிப்பிட்ட 45 முதல் 60 நாட்களுக்குள் இல்லாமல் மேலும் பல நாட்கள் ஆனாலும் சினைக்கு வருவதில்லை. இப்பொழுது நாம் அதற்குரிய காரணங்களை ஒன் டீன் பின் ஒன் டீன் ஓன் டீன் பார்ப்போம்.

முதல் காரணம் சினைக்காலத்தில் சரிவரப் பராமரிக்கப்படாமல் விட்டு விடுதல் ஆகும். சினைக்காலத்தில் இறுதிக் கட்டத்தில் பசுவானாலும் எருமையானாலும் அதற்குப் போதிய அளவு உணவு அளிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தக் கால கட்டத்தில்தான் கன்று வேகமாக வளரும். ஆகையால் கன்று ஈனுவதற்கு 2 அல்லது 3 மாதம் இருக்கும்போதே கூறைந்தப்படும் காலை 2½ கிலோ, மாலை 2½ கிலோ அடர்த்திவனும், மேலும் பச்சைப் புல்லும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இப்படிக் கொடுக்கப்படுவதால் கருப்பையில் வளரும் கன்று நன்கு பராமரிக்கப்படுவதோடு அல்லாமல் கன்று ஈன்ற பின்பாக உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்கும், கன்று ஈன்ற பிறகு கருப்பை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு விரைவிலேயே அம்மாடுகள் சினைக்கு வருவதற்குப் பெரிதும் உதவும். மேலும், 8 மாதச் சினைப் பருவத்தில் குடல்புழு நீக்கம் செய்வது மிகவும் அவசியமாகும். குடல் புழு நீக்கம் செய்யவில்லை என்றால் நாம் அளிக்கும் உணவு குடல் புழுக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு விணாகும். இப்படிக் குடல்புழு நீக்கம் செய்வதால் காப்பத்திற்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாது. மாறாகப் பால் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கும். கன்று ஈன்ற பின் ஏற்படும் நோய்களிலிருந்து மாடு காப்பாற்றப்படும். கர்ப்ப காலத்தில் வைட்டமின் ‘ஏ’ அளிக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக முன்பே பச்சைப் புல் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகும். அவ்வாறு புல் அதிக அளவில் கொடுக்க முடியாவிடில் வைட்டமின் ‘ஏ’ ண்சி போட்டுக் கொள்ளலாம். இதனால் உறுப்பு

தங்குதல், கருப்பையில் சீழ்ப் பிடித்தல் போன்றவற்றையும் தடை செய்யலாம். இதனால் கர்ப்பப்பையும் விரைவில் கருங்கி அம்மாடுகள் விரைவில் சினைக்கு வரும். எளிதில் சினையும் பிடிக்கும்.

அடுத்த முக்கியக் காரணம் ஈனு காலத்தில் ஏற்படும் இடையூறுகள். ஈனு காலத்தில் கன்றை நல்ல முறையிலே பிரசவிப்பதற்குரிய சூழ்நிலையை 400 கிலோ எடையுள்ள மாட்டிற்கு அதன் உடல்நலம் காப்பதற்காக 2 கிலோ அடர்த்திவனமும், 2 கிலோமுதல் 3 கிலோ பால் உற்பத்திக்கு 1 கிலோ அடர்த்திவனம் என்ற விகிதத்திலும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு அளிக்கப்படும் அடர்த்திவனத்தில் மாவுச்சத்து அல்லது சர்க்கரைத் சத்து 60 சதவிகிதம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு மாவுச்சத்து அல்லது சர்க்கரைச் சத்து அளிக்கப்படவில்லையென்றால் மாட்டின் உற்பத்தித் திறன் குறைவதோடு அல்லாமல் மாடுகள் சினைக்கு வருவதற்கு உதவுகின்ற கணநீர்கள் உற்பத்தியும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால் கன்று சன்றபின் மாடு சினைக்கு வருவது என்பது முடியாமல் போய் விடுகிறது. இரத்தத்தில் சர்க்கரைச் சத்து 25 மில்லி கிராமுக்கும் குறைவாகப் போகுமானால் அப்பசு சினைக்கு வராது என்பது வீஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சிமூலம் கண்ட உண்மையாகும். ஆகையால் பசுவோ எருமையோ கன்று சன்று பால் கொடுக்கும்போது அதன் உணவில் மாவுச் சத்து போதுமான அளவு இருக்குமாறு கண் காணிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு அளிக்கப்படாத மாடுகள் உடல் எடையை வேகமாக இழக்கத் தொடங்கும், பால் உற்பத்தியும் குறையும். இதனை நாம் கவனித்து அதற்கேற்ப உணவில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் கன்று சன்ற பிறகு உடல் எடை விரைவாகக் கூடும். மாடுகளை விரைவிலேயே தரவும், கன்று வெளியே வருவதற்கு நேரமானால் உடனே கால்நடை மருத்துவரை அழைத்து வந்து கன்றை வெளிக் கொணரவும் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் கன்று நீண்ட நேரம் கருப்பையில் இருக்குமேயானால் “கருப்பை அழற்சி” ஏற்படும். இதனால் கருப்பை வலுவிறந்து விரைவில் கருங்காது. அது நோய்க்கிருமிகளால் தாக்கப்பட்டுச் சீழ் பிடிக்கும். இதைச் சரிவரக் கவனிக்கப்படவில்லை என்றால் கருப்பை தன்னுடைய கன்றைத் தாங்குவதற்குரிய சக்தியைப்பெறவும் மிகவும் நாளாகும். இம்மாடுகள் தற்காலிகமாக மலட்டுத் தன்மையால் பாதிக்கப்பட்டுக் கன்று சன்ற பிறகு வரும் சினைப் பருவமும் விரைவில் வராமல் போகக் கூடிய அபாயமும் ஏற்படும்.

அடுத்த காரணம் கன்று சன்ற பிறகு கன்று சன்ற மாட்டை அதன் உற்பத்தித் திறனுக்கேற்ப உணவளித்துப் பராமரிக்கப்படாமல் இருப்பதேயாகும். ஏனென்றால் சன்று சன்றவுடன் மாடானது பால் உற்பத்திக்காகத் தனது சக்தியை விரைவாகச் செலவிடுகிறது. அதனால் உணவு அளிக்கப்படும்போது மாடு தனது உடல் நலத்தைக் காப்பதற்கும் அதன் பால் உற்பத்தித் திறனுக்கும்

ஆகத் தனித்தனியாக உணவு அளிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக 500 கிலோ எடை வந்ததிலிருந்து சினைக்கு வந்து சினைபிடிக்கும்.

அடுத்து நாம் அளிக்கக்கூடிய உணவில் புரதச்சத்து 15-லிருந்து 20 சதவீகிதம் வரை இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு புரதச்சத்து கொடுக்கப்பட்டால் அம்மாடுகள் கன்று என்ற பிறகு நோய்களால் தாக்கப்படாமல் விரைவிலேயே சினைக்கு வரும். மேலும் கன்று என்ற மாடுகளுக்குக் கண்ணாம்புச் சத்து அதாவது கால்சியம், சாம்பல் சத்து அதாவது பாஸ்பரஸ் சரியான விகிதத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டும். கண்ணாம்புச் சத்து 1½லிருந்து 2 பங்கும், சாம்பல் சத்து 1 பங்கு என்ற விகிதத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டும். கண்ணாம்புச் சத்து கருப்பை விரைவில் சுருங்குவதற்கும், பால் உற்பத்திக்கும் மேலும் விரைவில் சினைப் பிடிப்பதற்கும் தேவைப்படும். ஆகையால் கால்சியம் கன்று என்ற மாட்டிற்கு 110 லிருந்து 115 கிராம் வரையில் தினமும் அளிக்கப்பட வேண்டும். சாம்பல் சத்து குலகம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு உதவுகின்றது. சாம்பல்சத்து அதாவது பாஸ்பரஸ் கன்றுஎன்ற மாட்டிற்குத் தினமும் 70 கிராமிலிருந்து 100 கிராம் வரையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கால்சியம், பாஸ்பரஸ் ஆகியவற்றை மேலே குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் அளிக்கவில்லையென்றால், கண்ணாம்புச் சத்து உணவில் அதிக அளவில் இருந்தாலும் அது சரிவர உபயோகப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். மேலும், குலகம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்குச் சாம்பல் சத்து இரத்தத்தில் 4 கிராம் என்ற அளவில் இருக்க வேண்டும். கன்று என்ற மாட்டிற்கு அயோடின், செம்பு, கோபால்ட் மாங்கனீசு மேலும் துத்தநாகம் போன்ற தாது உப்புக்களும் தீவனத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

கன்று ஈனுவதற்கு முன்பு மேலே சொன்ன எல்லாச் சக்திகளும் உடலில் இருந்தாலும் கன்று என்ற பிறகு பால் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் கட்டத்தில் இச்சக்திகள் விரைவாக உடலிலிருந்து குறைந்துவிடுகிறது ஆகையால் கன்று என்ற மாட்டிற்குச் சரியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட அடர்த்திவனத்தையும், பசும்புல்லையும் அளிப்பதால் இந்த இழப்பை நாம் சரி செய்ய முடியும். இவ்வாறு அளிக்கப்படும் தீவனங்கள் நல்ல முறையில் சீரணித்து உடல்நலத்தைக் காப்பதற்கு இம்மாடுகளுக்குக் கன்று என்ற இரண்டாவது மாதத்தில் குடல் புழு நீக்கம் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு கருவுற்ற காலத்தில், கன்று ஈனும் காலத்திலும், கன்று என்ற பின்பும் நாம் நமது பசுக்களையும், எருமைகளையும் நன்கு பராமரிப்போமேயானால் அவை கன்று என்ற பிறகு விரைவிலேயே சினைக்கு வந்து, சினைப் பிடித்து அதிகக் கன்றுகளை ஈனுவதோடு அல்லாமல், பால் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கும். இப் பசுக்கள் மலட்டுத்தன்மையால் பாதிக்கப்படாது. பண்ணை லாபமும் பெருகும் என்பது உறுதி. ஆகையால் கன்று என்றபின் வரும் சினைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

தொகுப்பு :- டாக்டர். கே. என். ரசீர் அகமது கான்  
இளைப் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,  
தகவல் தொடர்பு நிலையம், கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை-600 007.